

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Karla Urbana, JUDr. Jany Nowakové Těmínové a JUDr. Petra Škvaina, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 6. 1. 2012, č. j. 256/2011-OD-ENA/35, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. L. N.**, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Karlovy Vary, se sídlem Cihelní 14, Karlovy Vary, při ústním jednání konaném dne 27. 9. 2012,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

Mgr. L. N., nar. X,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Karlovy Vary,

s e z p r o š ť u j e

návrhu ministra spravedlnosti ze dne 6. 1. 2012, č. j. 256/2011-OD-ENA/35, kterým mu bylo kladeno za vinu, že:

1. v rámci exekuce k vymožení povinnosti vyklidit byt č. 15 o velikosti 3+1 s příslušenstvím v 5. NP domu č. p. 1802 ve Š. ulici v K. vedené pod sp. zn. 55 Ex 60/05, na základě usnesení Okresního soudu v Sokolově č. j. 17 Nc 5004/2004 - 5 ze dne 12. 1. 2005, vyzval dne 15. 12. 2010 oprávněného ke složení zálohy na náklady exekuce ve výši 1.500 Kč a exekuci následně, pro neuhrazení zálohy oprávněným, usnesením č. j. 55 Ex 60/05 - 24 ze dne 2. 5. 2011 zastavil a uložil oprávněnému povinnost k náhradě nákladů exekuce ve výši 7.800 Kč, a poté, co Krajský soud v Plzni usnesením č. j. 13 Co 304/2011 ze dne 30. 6. 2011 usnesení o zastavení exekuce zrušil, oprávněného dne 2. 12. 2011 usnesením č. j. 55 Ex 60/05 - 50 vyzval ke složení další zálohy na náklady exekuce ve výši 3.500 Kč, ač mu bylo z oznámení, které mu oprávněný odeslal již dne 23. 6. 2006, a také z jím tvrzeného místního šetření známo, že povinný předmětný byt vyklidil dobrovolně a exekuce je tedy vedena jen pro náklady exekuce, tj. výlučně pro jeho vlastní nárok jakožto soudního exekutora, a že požadavek na složení zálohy je v rozporu se smyslem a účelem institutu zálohy, tedy zajištění prostředků k vymožení povinnosti povinného vyklidit předmětný byt, čímž závažným způsobem porušil čl. 36 odst. 1 Listiny základních práva svobod, ustanovení § 2, § 46 odst. 1, § 55 odst. 5 a § 90 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., v platném znění, (dále jen "exekuční řád") a čl. 5 odst. 1 usnesení sněmu Exekutorské komory ČR ze dne 28. 2. 2006, kterým byla přijata Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů (dále jen "etický kodex");

2. v rámci exekuce k vymození peněžité povinnosti 1.000 Kč vedené pod sp. zn. 55 Ex 1149/06, na základě usnesení Okresního soudu v Sokolově č. j. 17 Nc 5129/2006 - 6 ze dne 21. 7. 2006, vyzval dne 15. 12. 2010 oprávněného, v rozporu se smyslem a účelem tohoto institutu, ke složení zálohy na náklady exekuce ve výši 1.500 Kč a exekuci následně usnesením č. j. 55 Ex 1149/06 - 39 ze dne 29. 3. 2011 zastavil pro neuhrazení zálohy oprávněným a uložil mu povinnost k náhradě nákladů exekuce ve výši 7.800 Kč, ač mu bylo z oznámení Komerční banky a. s. datovaného dne 21. 5. 2007 a doručeného dne 23. 5. 2007 známo, že na základě exekučního příkazu č. j. 55 Ex 1149/06 - 10 ze dne 16. 11. 2006 deponuje ve prospěch předmětné exekuce částku ve výši 6.810,25 Kč a čeká na vyrozumění o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce, což učinil, přestože mu exekuční soud pravomocné usnesení doručil dne 3. 10. 2008, po nedůvodné nečinnosti až dne 29. 3. 2011, tedy ve stejný den jako exekuci zastavil, přitom vymoženou částku od Komerční banky a. s. obdržel vzápětí dne 1. 4. 2011, čímž závažným způsobem porušil čl. 36 odst. 1 Listiny základních práva svobod, ustanovení § 2, § 46 odst. 1 a 2, § 55 odst. 5 a § 90 odst. 3 exekučního řádu a čl. 5 odst. 1 etického kodexu;

neboť popsané skutky nejsou kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Ministr spravedlnosti podal návrh na zahájení kárného řízení proti Mgr. L. N., soudnímu exekutorovi, pro skutky, jichž se měl dopustit způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Kárně obviněný v písemném vyjádření ze dne 3. 5. 2012 popsal průběh exekuce ve věci sp. zn. 55 Ex 60/05. Konstatoval, že v roce 2010 obdržel od oprávněného dotazy týkající se neskončených věcí, mezi které zahrnul i tuto věc, ačkoliv měl povinný po doručení usnesení o nařízení exekuce byt vyklidit. Z tohoto důvodu byla oprávněnému zaslána výzva ke složení zálohy na náklady exekuce. Záloha byla požadována ve velmi malé výši. Kárně obviněný označil svůj požadavek za oprávněný a doplnil, že oprávněný ve stížnosti doručené kárnému žalobci dne 13. 5. 2011 uvedl, že exekuce vyklizením bytu nebyla provedena. Ve věci sp. zn. 55 Ex 1149/06 byl oprávněný vyzván ke složení zálohy na náklady exekuce, neboť exekuce nebyla skončena, nebyla vymožena dlužná částka a částka deponovaná na účtu povinného nedosahovala výše určených nákladů exekuce. Kárně obviněný uzavřel, že kárná žaloba není důvodná.

V doplňujícím vyjádření ze dne 21. 8. 2012 kárně obviněný uvedl, že pro oprávněného vymáhal převážně obtížně vymahatelné pohledávky; úsilí vynaložené v těchto spisech vysoce přesahuje příjmy, které tato činnost přinesla. Oprávněný přesto kárně obviněného opakovaně urážel a podával na něj stížnosti. Kárný žalobce prověřil 23 spisů tohoto oprávněného a neshledal stížnosti důvodnými. Jedná se o spisy vedené několik let, přesto v nich nebyla shledána nečinnost tvrzená oprávněným. K věci sp. zn. 55 Ex 1149/06 kárně obviněný dodal, že jeho zaměstnankyní O. K., která zaslala oprávněnému výzvu ke složení zálohy, nebylo známo, že v peněžním ústavu je deponována nějaká částka, neboť v roce 2007 jiná pracovnice nezapsala do spisového přehledu, že přípis Komerční banky na č. l. 13 je mimo jiné sdělením o výši rezervované částky. V důsledku toho nebylo v roce 2008 zasláno bance vyrozumění o nabytí právní moci exekučního příkazu, neboť se kárně obviněný domníval, že účet povinného byl zrušen s nulovým nebo debetním zůstatkem. Nezaslání vyrozumění nepovažoval za nečinnost, ale za jednorázové promlčené pochybení.

Při jednání kárně obviněný doplnil, že jeho úmyslem nebylo zastavit exekuci pro nezaplacení zálohy, proto zvolil nízkou zálohu. Podnět k požadavku na zaplacení zálohy vzešel od oprávněného, který nevybíravým způsobem požadoval další úkony; vše předchozí bylo provedeno zdarma. Oprávněný by náklady exekuce platil i při zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti povinného, neboť zná povinné - obyvatele svého domu a musel vědět, že exekuce bude bezvýsledná. Ve věci sp. zn. 55 Ex 60/05 podle názoru kárně obviněného vyklidil povinný byt pod tlakem exekuce poté, co byl obeslán. Oprávněný však následně žádal o informace o průběhu exekuce a tvrdil, že exekuce nebyla provedena. Kárně obviněný se proto domníval, že informaci o vyklizení bytu mu oprávněný sdělil omylem a bude nutné byt vyklidit, což jej vedlo k požadavku na složení zálohy v celkové výši 5.000 Kč. Ve věci sp. zn. 55 Ex 1149/06 spoléhal kárně obviněný na pečlivost svých zaměstnanců a stejně jako odpovědná pracovnice přehlédl, že v bance byla deponována částka 6.825,10 Kč. Vzhledem k tomu, že oprávněný vyžadoval další činnost, vyzval jej kárně obviněný ke složení zálohy. Nezaplacení zálohy jej poté vedlo k zastavení exekuce. Vyrozměnění banky o právní moci v den vydání usnesení o zastavení exekuce zdůvodnil kárně obviněný tím, že předpokládal odvolání oprávněného proti předmětnému usnesení.

Kárný žalobce při jednání setrval na svém návrhu v plném rozsahu a požadoval uložení kárného opatření podle § 116 odst. 2 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (*exekuční řád*) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Kárný senát nejprve zkoumal, zda návrh na zahájení kárného řízení splňuje předpoklady pro jeho věcné projednání.

Podle § 117 odst. 3 exekučního řádu kárná žaloba musí být podána do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou se provádějí přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo, nejvýše však v délce dvou měsíců.

Kárný žalobce se o možném kárném provinění dozvěděl ze stížnosti oprávněného J. H., doručené Ministerstvu spravedlnosti dne 13. 5. 2011. Poté začal prověřovat, zda ke kárnému provinění skutečně došlo. Dne 21. a 22. 6. 2011 provedlo Ministerstvo spravedlnosti kontrolu spisů oprávněného vedených kárně obviněným, přičemž spisy sp. zn. 55 Ex 60/05 a 55 Ex 1149/06 předložil kárně obviněný až dne 11. 8. 2011 a 6. 12. 2011, neboť se v době kontroly nacházely u soudu.

Za dané situace kárný senát shledal, že návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou a z hlediska subjektivní a objektivní lhůty včas a účinně. Do šestiměsíční lhůty pro podání návrhu totiž nelze započítat dobu provádění přípravných úkonů v maximální délce dvou měsíců (od 13. 5. 2011 do 12. 7. 2011), neboť kárný žalobce neměl k dispozici příslušné spisy. Návrh byl podán dne 10. 1. 2012, tj. do šesti měsíců poté, kdy uplynuly dva měsíce pro přípravné úkony (13. 7. 2011), a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (zaslání výzev ke složení zálohy dne 15. 12. 2010 a 2. 12. 2011, zastavení řízení pro nezaplacení zálohy dne 29. 3. 2011 a 2. 5. 2011).

Ze spisu Exekutorského úřadu Karlovy Vary sp. zn. **55 Ex 60/05** kárný senát zjistil, že Okresní soud v Sokolově usnesením ze dne 12. 1. 2005, č. j. 17 Nc 5004/2004 - 5, nařídil exekuci k vymožení povinnosti povinného A. H. vyklidit a oprávněnému J. H. odevzdat byt č. 15 o velikosti 3 + 1 s příslušenstvím v 5. NP domu č. p. 1802 ve Š. ulici v K. a provedením exekuce pověřil kárně obviněného. Ten se v únoru 2005 a v červnu 2010 obrátil se žádostmi o součinnost na několik bankovních ústavů. Podáním ze dne 22. 11. 2010 oprávněný požádal o informaci o průběhu exekuce (jaká částka byla vymožena, kolik zbývá vymoci). Přípisem ze dne 15. 12. 2010

kárně obviněný vyzval oprávněného, aby v této věci (a v každém z dalších 27 spisů) složil zálohu na náklady exekuce ve výši 1.500 Kč.

Usnesením ze dne 2. 5. 2011, č. j. **55 Ex 60/05** - 24, kárně obviněný exekuci zastavil a uložil oprávněnému povinnost zaplatit náklady exekuce 7.800 Kč; v odůvodnění poukázal na to, že oprávněný nezaplatil zálohu na náklady exekuce, čímž zavinil zastavení exekuce. Podle výpisu z účtu kárně obviněného oprávněný dne 20. 6. 2011 požadovanou zálohu 1.500 Kč zaplatil. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 30. 6. 2011, sp. zn. 13 Co 304/2011, usnesení o zastavení exekuce zrušil a věc vrátil kárně obviněnému k dalšímu řízení; v odůvodnění konstatoval, že soudní exekutor především pátral po majetku povinného, spis však nenaznačuje, zda byla exekuce (vyklizení bytu) realizována a zda není dán jiný důvod pro zastavení exekuce.

Přípisem ze dne 4. 8. 2011, č. j. **55 Ex 60/05** - 42, kárně obviněný vyzval oprávněného ke sdělení, kdy povinný předmětný byt vyklidil; oprávněný však nereagoval, proto mu byla usnesením ze dne 2. 12. 2011, č. j. 55 Ex 60/05 - 49, uložena pořádková pokuta 10.000 Kč za ztěžování postupu exekučního řízení. Kárně obviněný dále usnesením ze dne 2. 12. 2011, č. j. 55 Ex 60/05 - 50, vyzval oprávněného k zaplacení zálohy na náklady exekuce 3.500 Kč. K odvolání proti uložené pokutě připojil oprávněný svůj dopis ze dne 23. 6. 2006, kterým kárně obviněnému sdělil, že povinný A. H. byt opustil, tudíž předmět exekuce - vyklizení bytu zanikl a zůstávají jen náklady exekutora, a kopii doručanky, podle níž dne 23. 6. 2006 odeslal kárně obviněnému dopis. Usnesením ze dne 7. 12. 2011, č. j. 55 Ex 60/05 - 63, kárně obviněný prominul oprávněnému pořádkovou pokutu uloženou dne 2. 12. 2011. Současně příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 7. 12. 2011, č. j. 55 Ex 60/05 - 64, určil náklady exekuce 7.800 Kč a náklady oprávněného 1.500 Kč.

Ze spisu Exekutorského úřadu Karlovy Vary sp. zn. **55 Ex 1149/06** kárný senát zjistil, že Okresní soud v Sokolově usnesením ze dne 21. 7. 2006, č. j. 17 Nc 5129/2006 - 6, nařídil exekuci k uspokojení pohledávky oprávněného J. H. ve výši 1.000 Kč a pro náklady exekuce; provedením exekuce pověřil kárně obviněného. Toto usnesení s vyznačenou doložkou právní moci bylo kárně obviněnému doručeno dne 3. 10. 2008. Dne 16. 11. 2006 vydal kárně obviněný příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. 55 Ex 1149/06 - 9, kterým uložil povinnému nahradit náklady exekuce v částce 9.698,91 Kč, a exekuční příkaz č. j. 55 Ex 1149/06 - 10 k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu povinného vedeného u Komerční banky, a. s. Přípisem ze dne 21. 5. 2007 tato banka sdělila kárně obviněnému, že účet povinného byl zrušen z důvodu nepovoleného debetu; rezervovaná částka 6.810,25 Kč byla převedena na vnitřní účet banky a po právní moci bude odeslána na účet oprávněného. Podáním ze dne 22. 11. 2010 oprávněný požádal o informaci o průběhu exekuce (jaká částka byla vymožena, kolik zbývá vymoci). Přípisem ze dne 15. 12. 2010 kárně obviněný vyzval oprávněného, aby v této věci (a v každém z dalších 27 spisů) složil zálohu na náklady exekuce ve výši 1.500 Kč.

Přípisem ze dne 29. 3. 2011, č. j. **55 Ex 1149/06** - 38, kárně obviněný vyrozuměl Komerční banku, a. s. o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce, příkazu k úhradě nákladů exekuce a exekučního příkazu na příkázání pohledávky z účtu povinného; současně banku vyzval, aby vymoženou částku zaslala na jeho účet. Téhož dne vydal kárně obviněný usnesení č. j. 55 Ex 1149/06 - 39, jímž exekuci zastavil a uložil oprávněnému povinnost zaplatit náklady exekuce 7.800 Kč; v odůvodnění poukázal na to, že oprávněný nezaplatil zálohu na náklady exekuce, čímž zavinil zastavení exekuce. Podle výpisu z účtu kárně obviněného byly dne 1. 4. 2011 připsány částky 6.173,71 Kč a 636,54 Kč jakožto výplaty exekucí ve věci Ex 1149/06. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 24. 5. 2011, č. j. 11 Co 246/2011 - 61, usnesení kárně obviněného o zastavení exekuce potvrdil. O dovolání proti tomuto usnesení Nejvyšší soud dosud nerozhodl.

Z výpovědi svědkyně O. K., která od roku 2007 pracuje jako vedoucí kanceláře Exekutorského úřadu Karlovy Vary, vyplynulo, že asi před dvěma lety měla nepříjemný telefonický hovor s oprávněným J. H., který chtěl znát stavy svých zhruba 20 exekucí, byl vulgární a stěžoval si na neschopnost celého úřadu. Svědkyně vše popsala kárně obviněnému, který jí uložil, aby oprávněnému sdělila stavy exekucí a vyzvala jej ke složení záloh, neboť řízení byla dosud vedena „zadarmo“. Svědkyně od té doby dotčené spisy vyřizuje, připravovala rovněž zastavení řízení. Při zjišťování stavu exekucí vycházela ze spisových přehledů, z nichž lze zjistit i vymožené částky.

Podle § 90 odst. 3 exekučního řádu, *nejde-li o exekuci k vymožení výživného nezletilého dítěte, má exekutor právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce. Spotřebovaná část zálohy se oprávněnému nevrací a stává se nákladem oprávněného (§ 87 odst. 2).*

Podle § 55 odst. 5 exekučního řádu, *nesloží-li oprávněný přiměřenou zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví. Exekutor exekuci nezastaví pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro osvobození oprávněného podle zvláštního právního předpisu nebo je-li vymáhán o výživné na nezletilé dítě.*

Kárný senát předesílá, že citovaná zákonná ustanovení umožňují soudnímu exekutorovi požadovat zálohy na náklady exekuce a v případě, že oprávněný stanovenou zálohu nesloží, je soudní exekutor oprávněn exekuci zastavit.

Zálohu na náklady exekuce však nelze od oprávněného inkasovat bezdůvodně nebo samoučelně. Právo soudního exekutora požadovat od oprávněného složení zálohy na náklady exekuce proto musí být limitováno také smyslem a účelem zálohy na náklady exekuce, kterým je zajištění prostředků pro další postup v exekučním řízení směřující k jeho úspěšnému ukončení, tj. ke skutečnému vymožení plnění (povinnosti), jež je předmětem exekuce. Ke stejnému závěru dospěl rovněž Ústavní soud (blíže viz jeho nálezy ze dne 10. 11. 2011, sp. zn. III. ÚS 298/11).

Také Nejvyšší soud v usnesení ze dne 14. 5. 2009, sp. zn. 20 Cdo 609/2008, vyslovil, že „[ú]čelem exekuce je uspokojit oprávněného, jestliže povinný nesplnil svou povinnost uloženou mu vykonávaným rozhodnutím nebo jiným titulem. Podstatou institutu zálohy na náklady exekuce je pak zajištění prostředků pro následné vedení exekuce resp. úkony exekutora, vedoucí k jejímu úspěšnému ukončení.“ V usnesení ze dne 6. 1. 2011, sp. zn. 20 Cdo 4376/2010, k tomu Nejvyšší soud doplnil, že „[z]a situace, kdy z obsahu spisu nevyplývá, že by exekutor pro oprávněnou něco vymohl, nemůže vést nesložení zálohy k zastavení exekuce, je-li dán zjevně jiný důvod, pro který lze exekuci zastavit (nemajetnost povinné osoby).“

Kárný senát již ve svém rozhodnutí ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010 - 182, vyslovil, že „ne každé porušení povinností stanovených právním předpisem nebo usnesením Exekutorské komory bude kárným proviněním. Stěžejní otázkou je posouzení závažnosti porušení povinnosti, jejíž hodnocení závisí na všech okolnostech konkrétního případu. Závažnost porušení povinnosti se proto určuje významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za nichž byl čin spáchán, osobou kárně obviněného, mírou zavinění a jeho pohnutkou. Bude třeba přiblížit i k tomu, že případná újma způsobená chybným postupem exekutora může být v mnoha případech ireverzibilní, neboť náhrada škody formou uvedení v předešlý stav (naturální restituce) je pro škody vzniklé v exekučním řízení podle § 57 exekučního řádu vyloučena, a lze se tedy domáhat jen finančního odškodnění. Kárný senát soubíjí s názorem, že kárné řízení proti exekutorům se nemůže stát prostředkem sjednocování exekuční judikatury a nemůže nabízet věcný soudní přezkum rozhodnutí exekutorů, k němuž jsou příslušné soudy v jiném řízení, a to na základě systému opravných prostředků, které upravuje jak exekuční řád, tak i občanský soudní řád. Nemíni rovněž soudní exekutory postihovat za jejich právní názory. Nicméně, je-li podán návrh na zabavení kárného řízení proti soudnímu

exekutorovi, je kárný soud povinen posoudit, zda skutky, v nichž je kárné obvinění spatřováno, zakládají kárnou odpovědnost, či nikoliv. Kárný senát je přesvědčen, že soudní exekutor by měl být kárně odpovědný za své excesivní přehmaty, pod něž lze jistě podřadit porušení zřejmého a nesporného ustanovení zákona, případně jeho interpretaci naprosto extrémním a nepřijatelným způsobem“.

V projednávané věci dospěl kárný senát k závěru, že kárně obviněný nevybočil z mezí daných výše citovanými ustanoveními a nedopustil se ani extrémní či nepřijatelné interpretace příslušných právních norem, byť jeho postup nelze ex post hodnotit jako zcela správný a vhodný.

Kárný žalobce u obou žalovaných skutků spatřuje nesprávnost požadavku na složení zálohy „v rozporu se smyslem a účelem institutu zálohy“. Nevytýká tedy kárně obviněnému porušení povinnosti, která je stanovena v § 90 odst. 3 exekučního řádu. Exekutor však může být kárně odpovědný jen za protiprávní jednání, které jako zvláště hrubé porušení povinností dosahuje určité intenzity a vzhledem k okolnostem případu představuje výrazné vybočení z povinností, jimiž je v průběhu výkonu své exekuční činnosti vázán (srov. § 2 exekučního řádu). Této excesivní intenzity nemůže zpravidla dosahovat jednání, které je založeno na aplikaci právní normy, která svému adresátu nenařizuje konkrétní postup, nýbrž mu umožňuje postupovat ve stanoveném rámci na základě vlastní úvahy. Není-li tento postup excesivním zneužitím výkonu práva, nelze exekutorovi vytýkat, že podle názoru kárného žalobce měl exekutor postupovat jiným způsobem.

Předmětem exekuce ve věci sp. zn. 55 Ex 60/05 bylo vyklizení bytu. Kárně obviněný ve své obhajobě připustil, že mu oprávněný v minulosti sdělil, že povinný byt dobrovolně vyklidil. Vzhledem k tomu, že oprávněný později vznesl dotaz na stav exekuce a ve svých podáních uváděl, že exekuce nebyla provedena, kárně obviněný se domníval, že prvotní informace o dobrovolném vyklizení bytu byla chybná. Obhajobě kárně obviněného kárný senát uvěřil a konstatuje, že za dané procesní situace lze požadavek na složení zálohy vnímat jako oprávněný, neboť kárně obviněný předpokládal, že bude nutné exekuci vyklizením bytu provést, a očekával, že mu v té souvislosti vyvstanou náklady. Záloha ve výši 5.000 Kč (1.500 + 3.500) se v kontextu plánovaného vyklizení bytu jeví být přiměřenou, a úvaha kárně obviněného tudíž nepřekračuje jeho pravomoc posoudit účelnost zálohy.

Kárný senát poukazuje na to, že skutek popsáný v návrhu kárného žalobce vychází z toho, že kárně obviněný věděl o dobrovolném vyklizení bytu. Doručení dopisu oprávněného ze dne 23. 6. 2006, ve kterém oznamuje opuštění bytu povinným, však kárný senát nepovažoval za prokázané, neboť připojená doručka se mohla týkat jakékoliv jiné písemnosti a obsah exekučního spisu nenaznačuje, že by kárně obviněný tento dopis úmyslně ze spisu vyřadil, případně jej do spisu vědomě nezaložil. Informaci o dobrovolném vyklizení bytu tedy kárně obviněný obdržel toliko v ústní podobě a s ohledem na obsah spisu a požadavky oprávněného, který trval na provádění všech exekucí, mohly kárně obviněnému vyvstat pochybnosti o správnosti uvedené informace. Také Krajský soud v Plzni v usnesení ze dne 30. 6. 2011, sp. zn. 13 Co 304/2011, poznamenal, že exekuční spis nenaznačuje, zda byla exekuce (vyklizení bytu) realizována.

Vhodnější by samozřejmě bylo, pokud by kárně obviněný nejprve ověřil, zda povinný skutečně byt vyklidil, a teprve poté rozhodl, zda bude po oprávněném požadovat složení zálohy na náklady exekuce. Postup zvolený kárně obviněným však za dané situace nebyl natolik excesivní, aby zakládal jeho kárnou odpovědnost.

Ve věci sp. zn. 55 Ex 1149/06 byl požadavek na složení zálohy důsledkem přehlédnutí informace o tom, že Komerční banka, a. s. rezervuje na svém vnitřním účtu prostředky

povinného ve výši 6.810,25 Kč. Obsahem přípisu banky ze dne 21. 5. 2007 bylo sdělení, že účet povinného byl zrušen z důvodu nepovoleného debetu, což příslušná pracovnice vyznačila do spisového přehledu. Opomněla však vyznačit údaj o rezervovaných prostředcích povinného. Zmíněné přehlédnutí považoval kárný senát za omluvitelné jednorázové pochybení, které nevykazuje znaky kárného provinění. Zastavení exekuce pro nezaplacení zálohy pak bylo logickým důsledkem skutečnosti, že oprávněný zálohu nesložil.

Příčinu prodlení se zasláním vyrozumění o právní moci Komerční bance, a. s. kárný senát spatřuje rovněž v uvedeném přehlédnutí, neboť právě v důsledku přehlédnutí se kárně obviněný domníval, že na účtu povinného - zrušeném pro nepovolený debet - nebyly žádné prostředky.

Skutečnost, že kárně obviněný zaslal bance vyrozumění o právní moci ve stejný den, kdy rozhodl o zastavení exekuce pro nezaplacení zálohy, nepovažoval kárný senát za důkaz toho, že kárně obviněný v daném okamžiku o prostředcích povinného deponovaných v bance věděl. Pověřená pracovnice exekutorského úřadu mohla při zpracování usnesení o zastavení exekuce ze spisového přehledu zjistit, že Komerční bance, a. s. dosud nebylo odesláno vyrozumění o nabytí právní moci, což mohlo být důvodem k nápravě uvedeného nedostatku ještě před zastavením exekuce. Běžnou součástí vyrozumění o právní moci je přitom obecná výzva bance k vyplacení prostředků povinného, tudíž ani z textu vyrozumění nelze dovodit povědomost kárně obviněného o deponovaných prostředcích.

Kárně obviněný pochybil, pokud v usnesení o zastavení exekuce vyčíslil náklady exekuce a uložil jejich zaplacení oprávněnému, aniž zohlednil, že na účtu v Komerční bance, a. s. jsou deponovány prostředky povinného. Ani v tomto pochybení, které se také odvíjí od zmíněného omluvitelného přehlédnutí, neshledal kárný senát závažnost vyžadovanou zákonem.

Popsané skutky nepovažoval kárný senát za kárná provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 exekučního řádu, a proto podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. kárně obviněného zprostil návrhu ministra spravedlnosti ze dne 6. 1. 2012, a to v plném rozsahu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu